

og gaar over Engene, hvorved der under-tiden ødelægges meget store Mængder Hø og Græsgange, og at Fiskegaarden har en væsentlig Del af Skylden derfor, er der ingen Tvivl om. De Fordele, jeg troede skulde opnaas ved Statens Overtagelse af Fiskegaarden, naas imidlertid ikke ved dette Forslag. Naar vi se paa Forslaget, se vi straks, at det er delt i to Afsnit, af hvilke det første omhandler Forholdene i Randers Fjord, det andet Fiskeriforholdene i Gudenaas og de Vandløb, der støde der-til. Nu skal jeg ikke komme ind paa Forholdene ved Randers Fjord, som jo ere omtalte af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup), men med Hensyn til Gudenaas se vi, at der er foreslaaet meget store Indskrænkninger i Fiskeriet, ja saa store endog, at Fiskeriet i Gudenaas, hvis dette Forslag skulde blive til Lov, vilde blive uden al Betydning for de Folk, der bo derovre. Som ærede Medlemmer vide, har der været nedsat en Kommission til at undersøge Forholdene, og denne Kommission har afgivet en Betænkning, der findes aftrykt som Bilag til Forslaget. Denne Kommission tror jeg nu ikke har været ret heldig sammensat. Naar en Kommission skal nedsættes, drejer det sig jo navnlig om, at de forskellige Interesser kunne blive repræsenterede; men det har ikke været Tilfældet her. Fiskerne ved Gudenaas have nemlig ingen Repræsentant haft i Kommissionen, og jeg antager, at dette særlig har været Aarsagen til, at Gudenaas er bleven behandlet som Stifbarn, hvilket efter min Mening ikke er rigtigt. Kommissionen skriver nemlig i sin Betænkning — jeg maa maaske med den højtærede For-mands Tilladelse læse et Par Linier op — det staar i Tillæg A. Sp. 2265—66: „Oven for Fiskegaarden er der nok sket nogen Indskrænkning i de Redskaber, der bruges; men da Lodsejerne ved Aaen i det hele ikke drive meget Fiskeri, spiller det ingen væsentlig Rolle.“ Jeg tror, at Kommissionen her har taget meget fejl. Deroppe ved Gudenaas er der netop mange Familier, hvis væsentligste Indtægt er Fiskeri. Ganske vist drive Lodsejerne deroppe som Regel ikke Fiskeri i noget større Omfang, men Husmænd og fattige Folk leje Retten af Lodsejerne eller faa af dem Lov til at fiske uden for deres Grund, og der er mange Familier, der paa den Maade erhverve en stor Del af deres Udkomme. At vedtage et Lovforslag som dette vilde gøre Forholdene for disse Folk umulige, og det tror jeg ikke, at dette

Ting vil gaa med til. Det er navnlig Bestemmelserne om Fredningstiderne og de Redskaber, der maa benyttes, der gøre Forholdene uheldige for Gudenaasens Vedkommende. Fredningstiden er jo foreslaaet for Gudenaasens Vedkommende til at vare fra 1ste Oktober til 1ste April. Nu forekommer det mig, at denne Fredningstid er næsten nær ved at være meningsløs. Man kunde næsten lige saa godt helt forbyde Fiskeriet. Det er nemlig saaledes, at den Tid af Aaret, da der virkelig kan fanges Fisk af nogen Betydning i Gudenaas, er Vintermaanederne Januar, Februar, Marts, de Maaneder, i hvilke man fanger den store værdifulde Vinterlaks. Den gaar op i disse Maaneder, og man har fuldstændig Klarhed over, at den ikke yngler i Gudenaas. Den gaar op, men man har intet Eksempel paa, at nogen nogen Sinde er gaaet tilbage, og man har aldrig erfaret, at den yngler i Gudenaas. Jeg mener derfor, det er stor Uret at forhindre Fiskerne i at fange denne værdifulde Fisk, naar den kommer op i Aaen, og det vil ske, naar Fredningstiden skal vare helt til 1ste April. Jeg mener ogsaa, at det er Uret for Fiskerne derovre, naar de ikke faa omtrent den samme Ret, som Befolkningen har i det øvrige Land. I den Lov, vi vedtog i forrige Samling angaaende Fiskeri i ferske Vand, er Fredningstiden foreslaaet fra 1ste November til 1ste Januar, altsaa kun to Maaneder. Her foreslaas der 6 Maaneder. Nu tror jeg ganske vist ikke, at Fredningstiden i Loven fra i Fjor er heldig. Jeg tror, at vi skulde have en helt anden Fredningstid, navnlig for Ørreder; thi efter det Kendskab, jeg har til Ørredens Gang, og navnlig efter de Oplysninger, jeg har indhentet hos mange gamle, praktiske Fiskere, gaar Ørreden op for at lægge sin Yngel allerede i August og er aldrig færdig inden November Maanedes Udgang. Det er derfor langt mere naturligt at forandre Fredningstiden til at gælde enten fra 1ste September eller 1ste August til 1ste Januar, og jeg skulde ikke have noget imod at sætte Fredningstiden til 1ste August, naar den saa maa ophøre 1ste Januar. Saa tror jeg, Fiskene alle sammen kunne faa Lejlighed til i Ro at lægge deres Æg, og det er jo det, der er Hovedsagen. Bestemmelserne om de Redskaber, der maa benyttes, skal jeg ikke opholde mig videre ved. De Redskaber, der her foreslaas, ser man straks, at der ikke er meget ved. Man maa ikke en Gang bruge et saa simpelt Redskab som en Aalesaks, ja, for Fjor-